

Поштовани ректоре, професори, гости и, наравно, студенти,

Припала ми је та част да Вам се, у име награђених и у своје име, захвалим на указаном поверењу и значајном признању које нам је данас додељено.

Објективно гледано, Универзитет у Нишу се није прославио ни огромним донацијама, ни високим платама, ни, нажалост, најсавременијим условима за рад. Оно што га чини посебним јесу изванредни професори и све бољи студенти. Зато, поред захвалности коју дугујемо нашим породицама јер су читав живот ту за нас и уз нас, велико хвала професорима који су претходних година свесрдно улагали своје данас у наше сутра.

Наш Универзитет прославља четрдесет и осми рођендан и duplo је старији од скоро свих награђених што довољно говори о томе да смо ми тек на почетку животног пута и да је оно највредније што имамо баш то сутра. Ми живимо за сутра, боље и лепше и, можда наивно, верујемо да удружени можемо променити свет.

Некако ми се чини да нико од нас то сутра неће провести провлачећи се кроз новинске натписе, нити зарађујући баснословне суме новца као неки певачи, спортисти, политичари. А опет, искрено верујем да ћемо овом Универзитету, граду и нашој земљи пружити више јер поседујемо највећу моћ данашњице – знање. Слава и богатство, нису непожељни, али су пролазни и потрошни. Знање је константа, остаје заувек наше. Само се знањем и може мењати свет. Зато сматрам да је једини прикладан начин да вам се захвалимо на овом признању и одужимо чак и за оно што ћете, верујем, тек чинити за нас, да будемо пре свега добри људи, да се усавршавамо и да знање стечено на матичним факултетима примењујемо у свим сферама живота, нарочито академској.

Надам се да ћемо можда једнога дана и ми бити на Вашем месту, поносни на своје студенте.